

Entrevista a Raimon Masllorens

President de PROA

JOAN CORBELLA
JUNY DE 2014

Barcelona, 1965. Director i productor de televisió, va treballar a TVE, fins que el 1988 va muntar La Productora SA, que s'integrà al grup Lavinia l'any 2005. L'any 2008 va fundar Brutal Media, la productora que dirigeix. Des del 15 d'abril presideix PROA, la federació d'associacions de productor. En aquesta entrevista expressa la seva visió dels principals aspectes de les polítiques de suport al sector i la seva economia.

- ***En diverses entrevistes als mitjans de comunicació amb motiu de l'arribada al càrrec ha posat èmfasi en la crisi del sector i també en l'incompliment per part de Televisió de Catalunya de les seves obligacions d'inversió en cinema i audiovisual. Per què la indústria audiovisual catalana segueix sent tan dependent de Televisió de Catalunya?***

Aquesta afirmació és relativa. No tots els productes ni totes les empreses són tan dependents de TVC. A les entrevistes es fa molta èmfasi en aquest tema de TVC, però parlo de moltes coses. Vaig agafar la presidència i tenim la nova junta treballant fa ara dos mesos i tenim uns objectius que ens hem posat i un calendari, a més d'altres coses que aniran sortint. I TVC és un objectiu, i segurament un dels més importants, però en absolut l'únic. Un altre dels objectius, o línies d'atac, que tenim és amb l'ICAA, ja que hi ha un canvi de model de política envers el cinema per al 2015, un canvi de model en el què estem treballant moltíssim perquè creiem que hi hem d'incidir molt. A l'ICAA li hem d'estar recordant contínuament que l'audiovisual no només és cinema, també són *tv movies* i una sèrie de coses que volem que hi siguin, que van tenir un recolzament molt tímid en anys anteriors i que ara, amb el nou canvi de l'ICAA, s'ha tornat a oblidar. I creiem que no es poden oblidar.

Un altre objectiu és TVE, ja que pensem que encara s'han de reorientar moltes coses i pensem que encara hi ha molta feina a fer. I a Espanya tot això s'ha de fer conjuntament amb la FAPAE, i ara és un bon moment, amb Ramon Colom a la presidència, amb qui hi ha una bona entesa.

A part també estem treballant en temes d'internacionalització, molt importants per nosaltres. També estem treballant en pujar al carro de les noves tecnologies, i crec que en comptes de parlar de noves tecnologies s'ha de parlar de noves formes de distribució de continguts, que és el què al final ens afecta.

Per altra banda, hi ha la Generalitat de Catalunya, l'ICEC, que és el nostre interlocutor, i hi ha el què s'ha fet i s'està fent amb la taxa o impost als operadors d'accés a internet, una porta que acabem d'obrir i que està molt bé.

I després tenim TVC, la qual insisteixo, no ha de ser l'única porta per als productors d'aquí, però sí una de molt important. La televisió pública del teu país ha de ser un dels principals ajuts pels productors, i una de les portes principals on dur els teus projectes, per la pròpia naturalesa de les nostres empreses. I aquí ens trobem amb una televisió que sabem -i que no cal que diguem- que té molts problemes econòmics, i molt grans. Sabent això, nosaltres reivindicuem, per una banda, un conveni que fa dos anys que no el signem, i que es compleixi la normativa, que em sembla que és molt legítim.

Per una altra banda, davant d'aquests problemes pensem que el model d'empresa que tenen és un model que ha quedat ja una mica obsolet i és una cosa que estem tractant amb la Corporació i els departaments de la Generalitat pertinents. Nosaltres, els productors, viatgem, veiem altres models de televisions públiques d'altres llocs, i tenim algunes idees de com podem canviar aquest model d'empresa, cap a on podria anar.

- ***I quines serien aquestes idees que tenen sobre com s'hauria de reformar l'empresa?***

Primer de tot dir que la Corporació catalana té un president i un consell amb gent altament qualificada i que tenen un càrrec per fer això i que és una feina que ja fan i se'ls ha de deixar fer. Nosaltres el què diem és que cada decisió que es prengui s'ha de pensar primer en el ciutadà. Les televisions privades pensen primer en l'anunciant, i després en l'accionista. I des del meu punt de vista, les televisions públiques en qui han de pensar és en el públic, llavors el ciutadà ha d'estar en el centre de totes les decisions que prenguin.

- ***I això empresarialment què vol dir?***

Vol dir mirar què estan fent les altres televisions i que tots els diners possibles es destinin a fer continguts o a veure com directament poden afectar a la qualitat de l'antena.

- ***El que passa és que totes les televisions públiques a Europa tenen unes infraestructures molt dimensionades, enormes, tots amb retallades de personal...***

Bé, però hi ha televisions públiques que van fer els deures fa molt temps. Fa un mes vaig estar a l'Input, on vam presentar *El Foraster*, i als Inputs o Mininputs veus el que fan altres televisions. Jo al·lucino amb el que fan les televisions escandinaves. Suècia, Finlàndia, Noruega o Dinamarca són països com nosaltres, tenen una població similar a Catalunya, i tenen unes televisions boníssimes. I a mi TV3 em sembla una de les millors

televisions d'Europa a nivell de continguts, de trajectòria i del què ha fet, es una gran televisió, però també crec que estem en un punt que ja no es pot retallar més, no es poden retallar més els continguts. Els productors hem fet una feina, primer en les nostres pròpies empreses, reestructurant les nostres empreses - fa cinc o deu anys teníem una altra dimensió- i hem fet aquesta feina perquè sinó moríem. I això és quelcom que ha de fer tothom, les administracions de tots els àmbits s'han d'adequar als moments que corren.

- ***sigui que les televisions nòrdiques podrien ser un punt de referència amb pressupostos no gaire més elevats que els de Televisió de Catalunya?***

En termes de pressupost no ho sé massa, però sí que són un punt de referència sobre la capacitat de regular. Veus en d'altres països com protegeixen les televisions públiques, amb alguns cànons, i aquí és on volem incidir: creiem que es poden aplicar algunes mesures per recaptar recursos que no sigui tampoc directament del ciutadà. És el que s'ha fet amb l'impost (als operadors d'internet), que va ser una idea dels productors, que ha treballat el Govern i la Conselleria de Cultura esplèndidament bé i l'han fet possible. Al final no paga el ciutadà, paguen les operadores, que són les que estan fent un gran volum de negoci gràcies a l'audiovisual. En la televisió pública jo crec que es podria trobar alguna fórmula similar per trobar més diners per als continguts.

- ***Semblant al model de finançament de TVE a través del subsidi de les televisions privades i dles operadors de telecomunicacions?***

S'ha de rumiar. Amb la capacitat limitada que tenim, ja que sempre depenem de Madrid, a veure què et deixen fer i què no, però crec que es podria intentar alguna cosa.

- ***Aquesta taxa sobre les operadores de telecomunicacions, esteu convençuts que aquí acabarà funcionant?***

Jo crec que sí.

- ***Però quan s'aprovi, vindrà l'etapa d'impugnació, de portar-ho als tribunals...***

És possible que la demandin, però crec que tot està molt ben fet i la demanda pot seguir el seu tràmit però s'aplicaria igualment immediatament i la resolució de la demanda no hauria d'afectar.

- ***Sou optimistes amb aquesta font de finançament.***

Sí, completament. Els nostres sondejos a polítics permeten pensar que s'aprovarà amb una àmplia majoria, cosa que enforteix la iniciativa.

- ***Després vindran altres tribunals d'Europa...***

No, no poden anar a la Unió Europea perquè hi ha altres països que ho estan fent. Seria absurd.

- ***Pot passar també que des de Madrid s'apropriïn la taxa, com amb d'altres taxes han fet.***

Però en aquest cas, si se l'aproprien i l'apliquen pel Ministeri de Cultura, doncs cap problema, sabem que s'aplica a Euskadi i a Andalusia o que estan en tràmits d'aplicar-la, per tant vol dir que alguna cosa s'ha fet molt bé.

- ***Pot ser que el Ministeri se l'apropriï per gestionar-la per a tota Espanya?***

Sempre corres riscos quan fas coses i et copien, però no has de deixar de fer coses bé.

- ***Quan va engegar la TDT, amb l'expansió del nombre de canals, es va parlar d'una ocasió d'or per a la indústria de la producció. Amb els anys d'experiència, aquesta perspectiva s'ha vist confirmada o desmentida?***

El mapa televisiu d'Espanya, sincerament, s'ha fet bastant malament, i les decisions que s'han pres en qüestió d'indústria televisiva s'han fet més a nivell polític que a nivell d'indústria i, quan això és així, normalment t'equivoques, vas malament. Llavors, què passa quan prens decisions a nivell polític? Com que en aquest país tenim un bipartidisme, les lleis les van amotllant. D'entrada no s'hauria d'haver plantejat que totes les televisions estiguessin a Madrid. Ja sabem que sempre ha estat un país molt jacobí, però des de Catalunya això s'hauria d'haver treballat més perquè no passés. Tot el que és el mapa de quines llicències es donaven, a quin tipus de televisions... A més a més, ho han hagut de refer tot! Quan fan lleis des de la política que afecten una indústria, i no escolten la indústria, després és normal haver-ho de refer. S'han donat llicències de TDT quan no tenia sentit tanta TDT, val més fer-ne menys i que produeixin -això pensant com a productor-, però com a ciutadà prefereixo tenir menys canals i de més qualitat.

- ***Per tant, l'escenari TDT no ha sigut beneficiós...***

Tal i com s'ha fet, no.

- ***Pel que fa a la instal·lació d'operadors de televisió a Catalunya, fa anys el propi Jordi Pujol es lamentava que Antena3 podia haver-se muntat aquí. Però Antena3 la munta el Grup Godó a Madrid. Per tant, no podem dir que la culpa és de Madrid.***

No. De l'empresari, sigui qui sigui, i no ha sigut l'únic. Hi ha més d'un empresari català que ha decidit muntar la seva empresa a Madrid. A mi em sembla un error estratègic i polític.

- ***A Catalunya no es va fer res des de la política, en el començament de les televisions privades?***

Es va fer alguna cosa. En els principis de Tele5 i Antena3, tenien delegacions a Barcelona, però les van acabar tancant perquè no tenien sentit, quan ja no tenien obligació d'emetre unes hores en desconexió territorial. I al final ha quedat en no res.

- ***En referència a la relació entre les productores catalanes i les televisions de fora de Catalunya, hi treballeu sense dificultats? Hi ha millores?***

Jo mai he detectat que, pel fet de ser català, això ens pugui afectar. Amb Televisión Española jo hi tinc molt bona relació, i tots els productors que hi treballem tenim molt bona relació, i en el cas de les privades pensen quin producte li pots fer i els és igual qui els el faci. He treballat per les privades, hi treballo, com molts companys, i espero continuar treballant-hi molt de temps. Les decisions es prenen des d'un punt de vista econòmic: si els dones el que volen a un preu que els encaixa, ho faràs.

El que és cert, i per això parlava de que estiguin els operadors a Madrid o no, és que és incòmode que cada setmana o cada dues setmanes, un productor que es mogui es passi un parell de dies a Madrid. Ens passem mitja vida a l'AVE, i vulguis que no, tot i que no hi ha una frontera, el fet de la proximitat ajuda una mica més per trobar-te. Barcelona ha estat un centre creatiu brutal tota la seva història, amb una empremadoria a tots els sectors, però en particular en el món de la comunicació audiovisual, és increïble. Amb una televisió que dona feina a molta gent, al marge de que als productors ens costi més o menys vendre, es tracta de crear teixit industrial, per captar més talent, tenir més creativitat.

- ***Un nou jugador per al mercat de les productores seran les plataformes de vídeo on line (VOD), i hi ha ja casos d'alguna empresa nòrdica que ha treballat per a Netflix o Hulu. Com viuen les productores catalanes el món de les plataformes?***

Serà una part molt important del nostre futur, però aquí, el problema, és que no només arriba un altre subsector que ens pugui afectar en un futur, sinó que crec que el què ens afectarà seran les dinàmiques de distribució. Això sí que ens està afectant al moll de l'ós del nostre *core business*. Tens uns canals de distribució que afecten als canals de producció i de venda dels teus productes. En el moment en què Netflix emet una sèrie i canvia la manera d'emetre-la perquè, per exemple, emet quinze capítols de cop el mateix dia, tu ja estàs parlant directament amb el distribuïdor d'aquell senyal, que a més és el productor.

Això et condueix a fer la reflexió de dir, ja tinc -si vull- el canal de distribució. És a dir, fa deu anys només podia treballar per canals de televisió o per empreses fent els productes que em demanessin. Però ara puc fer el producte que vulgui i al cap d'un segon penjar-lo al canal de distribució que vulgui, per exemple Youtube, i a més a més tens una font d'ingressos. Tot això és molt incipient, però donarà molt a parlar.

- ***La indústria de la producció del país és conscient que per aquí han de treballar?***

De moment jo diria que la paraula que defineix tot això és expectativa, però ningú sap molt bé com acabarà. Això afectarà molt al nostre model de negoci. Nosaltres ara estem acabant una sèrie de trenta capítols a cavall entre el documental i l'entreteniment. Ens hem quedat un gran percentatge de producció, estem invertint en aquest producte. Creiem que, tractant sobre un tema didàctic, pot tenir molta sortida, no només en venda a la televisió. Puc vendre'l també en DVD i per internet. El fet de tenir totes aquestes pantalles de distribució diferents fa que pensis en ser creador o distribuïdor dels teus propis continguts. I, sobretot, propietari.

- ***En general, les productores d'aquí són conscients que s'obre aquest camí?***

Encara hem de veure quin és el model de negoci, a banda de buscar diners i, tenir un pla de negoci que funcioni.

- ***I sobre les plataformes sorgides al país, com Wuaki.tv, els veieu com a possibles camins?***

Sí. S'ha de veure cap a on anem, però sí. Netflix abans et portava el DVD a casa amb un missatger, ningú s'imaginaria que acabarien produint les seves pròpies sèries i les vendria a tot al món. Està canviant tot molt en molt poc temps.

- ***Estem davant allò que els entusiastes del canvi tecnològic anomenen la democratització de la cadena de valors, o al final estem substituint la dictadura de les televisions per la dictadura d'aquests nous agregadors, distribuïdors? Hi ha aquest risc?***

Al final sempre hi ha aquests grans grups que compraran les iniciatives, o que et poden complicar que el teu producte arribi al gran públic, però no impedir-ho. Hi ha youtubers, nois de vint-i-dos anys amb tretze milions de visualitzacions, que no obté ni un programa amb èxit en *prime time*, que pot arribar als quatre milions. Aquí hi ha algun productor que s'hi ha llençat...

- ***Parlem ara de la crisi del sector. Veient que la crisi s'ha emportat moltes empreses, i heu sobreviscut els qui heu pogut, quin mea culpa caldria fer sobre com vivia el sector fins al 2008? Teníem un sector amb moltes petites empreses, alguna mitjana o gran. Vist amb els ulls d'ara, què s'hauria pogut canviar?***

És molt difícil saber quin seria el model d'empresa, porto anys reflexionant-hi. Jo ara estic convençut que no hi ha un sol model d'empresa, perquè estem en un sector en el qual que és tan fàcil equivocar-te donant un pas i que t'enfonsis com encertar un pas i pujar molt. Al final allò que compta és el talent, i pot estar en una empresa gran i en una petita.

Igualment, industrialment, és important que les empreses siguin fortes, però crec que és important que convisquin empreses petites, mitjanes i grans. I fan falta el tres tipus d'empreses. Les grans, de vegades entren en unes dinàmiques que fan difícil l'espontaneïtat, la creativitat que requereix aquest món audiovisual. En canvi, les petites la tenen, però els pot anar bé associar-se amb una més gran per tenir una proposta financera més potent. Jo crec que fan falta les tres.

- ***L'estructura del sector aquí és diferent a la que podem trobar a França o Gran Bretanya? De vegades tenim el mite que aquí tenim només petites empreses però a Gran Bretanya, el noranta per cent de les empreses fan una pel·lícula l'any com a molt.***

Exactament. França, Anglaterra, Alemanya i Itàlia són països que conec, i et trobes amb empreses d'una sola persona, o de dues o de tres, i també trobes empreses enormes que de vegades capten el talent d'aquestes petites. A tot arreu és igual. El sector requereix aquesta diversitat empresarial. Segons què fabriquis necessites un volum d'empresa gran i altres sectors com el nostre que necessita tot tipus d'empreses.

- ***En canvi, si que hi ha una diferència significativa amb altres països en els pressupostos, especialment en la producció de llargmetratges. A què és degut?***

Si mires la legislació a França, o a Anglaterra, la televisió pública compta amb uns pressupostos per continguts que van directament al teixit industrial privat. I mira a Alemanya, quin tipus d'ajuts tenen i quines televisions tenen! Estem a anys llum d'aquests països! Això en qüestió d'ajuts. A Espanya, a Catalunya tenim fama de subvencionats, i som un dels sectors menys subvencionats que hi ha. Els pagesos, estan subvencionats, l'automòbil... Nosaltres ho hem calculat, i la part subvencionada d'una pel·lícula està sobre un divuit per cent, i ho retornem amb impostos. El negoci és invertir en cinema, si jo fos l'Estat, ho multiplicaria per deu perquè el retorn és enorme.

- ***I per què no s'aconsegueix canviar aquesta imatge en l'opinió pública? Perquè l'estigma és aquest, el de sector súper subvencionat.***

Hi ha un Govern a Madrid que -ho dic obertament- va en contra del cinema, ja que sinó no s'expliquen les mesures que han adoptat aquests anys, però espero que el 2015 es canviï. Tinc la sensació que no els agradem, i crec que ajuden a crear aquesta opinió pública, i si no la fomenten i la potencien, com a mínim no la paren. Passa com amb l'SGAE, que semblen els dolents de la pel·lícula sempre, però algú ha de vetllar pels drets dels autors. Ho poden fer millor? Pot ser. I als del cinema ens passa el mateix, no només és que som els subvencionats, sinó que hi ha un corrent al carrer que pensa que els artistes, què ens hem pensat de voler cobrar? Com que tot és gratis, la cultura és gratis, els artistes, o els creadors de continguts, som uns vividors.

- ***La diferència de les polítiques amb altres països és, d'entrada el suport de les televisions i els ajuts públics?***

D'entrada és més gran, és com et creus el país, quina prioritat li dones al tema de la comunicació, de la televisió, de la creació en general. A França, un músic ja està millor considerat per les estructures polítiques i a Anglaterra, la creació està molt ben vista. Aquí partim de la base que el creador és un vividor, però per les mateixes estructures d'estat.

- ***A Catalunya serà possible tornar a fer pel·lícules amb pressupost elevat, amb un sistema de suport que va permetre que tres o quatre pel·lícules funcionessin, com és el cas de Pa negre, quan van ser ben ajudades per l'Administració, ben promocionades? trigarem molt en tornar-ho a veure?***

Això passa perquè hagi voluntat política per fer que passi, al marge que hi hagi una indústria suficientment potent per fer-ho. La indústria ara està en hores baixes, però ens en sortirem, però passa al final per voluntat política. Crec sincerament que ara hi és, pel què he pogut detectar en aquests dos mesos a PROA. Crec que hi ha un problema econòmic que tothom sap, però hi ha voluntat política. Nosaltres hem preguntat al govern si creuen que som un valor estratègic de veritat i la resposta ha sigut que sí. Això parlant de Catalunya... Si realment es tira endavant la taxa, i TV3 signés el conveni, etcètera, crec que podríem situar-nos en una posició de tornar a fer coses.

- ***En cas de signar aquest conveni, què s'hauria de reformar respecte al de fa dos anys?***

S'ha d'anar adequant sobretot a les necessitats de la televisió. La televisió t'ha de dir quines necessitats de programació té, però no han de canviar gaire substancialment el conveni que teníem, perquè del 2000 al 2010 crec que hem funcionat bastant bé, tant la televisió com els productors. Per tant, val la pena no tocar-lo gaire. S'ha de fer la reflexió a fons, però parlant amb la gent, potser s'ha d'equilibrar una mica, però en les línies que teníem. Potser s'ha d'ajustar en els formats, però l'esquema no hauria de canviar gaire.

- ***Pel que fa a la crisi en el sector, teniu quantificada la magnitud de la tragèdia? Per nombre d'empreses, per nombre de produccions que s'han deixat de fer, o per llocs de treball que s'han perdut al sector?***

Això són xifres molt complicades perquè són fonts diverses... però una dada que sí és clavada és que fa dos anys a PROA érem el doble d'associats, passàvem dels dos-cents associats i ara som cent cinc, sumant les cinc associacions federades. Això ja és una dada molt clara. Mirant el sector jo diria que han tancat la meitat de les empreses. També sabem de molta gent que està marxant a l'estranger, fora de Catalunya, gent que busca feina, empreses molt grans que han fet ajustaments de plantilla molt grans, i molta gent que està canviant de sector. Ha sigut una desertització molt gran.

- ***Catalunya té base per recuperar-se quan hi hagi unes circumstàncies més favorables?***

Totalment. Jo crec que ens podem recuperar i que podem tornar al nivell d'anys anteriors, però hi ha coses que si no es fan ràpid, les podem perdre per sempre. Una dada de fa dos o tres anys: es calcula que a

Catalunya hi ha el quaranta per cent de la indústria audiovisual de tota Espanya, a nivell d'empresa, professionals, produccions, diners... Tot això ha baixat en picat. Es pot recuperar? Sí, però hem de tenir en compte que ens ha costat molts anys estar on estàvem. Estic parlant que teníem el quaranta per cent del volum d'indústria audiovisual, només amb TV3, quan a Madrid hi ha la resta. Hi ha dos pols a Espanya, Madrid i Barcelona, la resta és molt minoritari. No hem de deixar de ser-hi, no hem de permetre perdre ser un gran centre de producció audiovisual i de talent.

- ***Creieu que es pot recuperar?***

Sí, però no hem de trigar a prendre mesures.

- ***De quin tipus? Polítiques?***

Clar! Creure's que el sector audiovisual és un sector estratègic. A partir d'aquí hi ha moltes mesures, podríem fer una llista. I no només es tracta de diners, sinó de dinamitzar el sector. La indústria del videojoc és un cas molt clar, ningú posa diners directament, però es tracta de crear un entorn favorable. L'altre dia ja sentia que hi ha cent empreses de videojoc! Es comparava ja amb Finlàndia, que és un gran centre de producció de videojocs, que podríem arribar a aquests nivells. En televisió hauríem de tenir aquesta ambició, de voler ser això. A Catalunya sí que hi ha coses que estan latents, el Mobile Congres, per exemple. Aquesta ciutat atrau molt bé tots els temes tecnològics, de disseny,... Per tant encaixa molt bé tot el tema audiovisual, podria ser un gran centre de producció del sud d'Europa.

- ***No només pensant en el mercat espanyol?***

No, hem de pensar en Europa.

- ***Quin balanç feu del productors catalans davant d'Europa?.***

En documental, sense cap mena de dubte, som un referent per Europa, en animació també, amb empreses punteres, empreses petites i en animació no hem de demostrar res; en televisió, quan surts i portes productes de TV3, la gent sap d'on vens i saben que fem productes de televisió de molt valor, tant de contingut com a nivell formal, agrada com fem televisió; i en cinema, crec que tenim una gran virtut com a país, hem sabut combinar un cine d'autor més petit, amb el seu circuit i amb molts premis que el reconeixen, i en canvi també tenim empreses que han fet pel·lícules més comercials, de més pressupost, amb ambició més comercial i amb ambició de viatjar. Podem fer-ho molt bé, ens falta acabar-nos-ho de creure.

- ***Però hi ha poca cooperació amb productores de fora?***

sí que hi ha cooperació, per coproduir, en documental i animació.

- ***I en cinema?***

Sí, també, s'estan coproduint coses. Es podria fer més? Probablement sí. Però hi ha un problema d'estat, que mai s'han posat les bases per fomentar com s'hauria de fomentar. Tu vas a altres països europeus i tenen fons de coproducció, gaudeixen d'unes regles del joc que els permeten coproduir. I aquí, hi ha hagut algunes coses tímides, i tot i això trobo que s'ha coproduït prou documentals, cinema.

- ***Ha incidit molt en el suport públic. Què canviaria de les polítiques de suport en aquests moments?. Creieu en les línies de reformes a nivell català i estatal? Portem un parell d'anys amb unes polítiques en stand by...***

Per fer-ho de manera general i no entrar en detall, crec que s'ha de fomentar l'ajut a l'empresa. A França, si fas pel·lícules i vas guanyant diners vas creant la teva pròpia bossa que quan tens altres projectes t'ajuda a desenvolupar. Bàsicament l'ajut al desenvolupament és imprescindible.

Parlem de coproduir, però coproduir és molt car: has de desenvolupar un projecte, per tant has de pagar guionistes i gent que t'ajudi a fer aquest projecte, has de fer un *packaging*, has de fer unes traduccions i després has de viatjar per anar a veure a gent i convèncer del teu producte. Aquí sí que hi poden haver uns ajuts, si de cas amb retorn, però que puguis tenir aquests ajuts al finançament.

El model que preveu pel 2015 l'ICAA està pensat per atraure inversió privada, no ens podem quedar amb la inversió pública. Finançar amb una tele i una subvenció, això ja té clar tothom que s'ha mort. Un avenç també és que les desgravacions seran més altes, estem demanant un trenta per cent, ja veurem en què queda. Un trenta seria ideal, com a atractiu per a fons privats. A més, crec que s'hauria de muntar el sistema una mica diferent del què hi havia i s'està fent.

I al nivell de Catalunya crec que s'hauria de pensar una mica de manera global: com puc fer que Catalunya esdevingui aquest centre de producció des de tots els àmbits audiovisuals, que la televisió pública es mantingui en aquesta qualitat que té, i per aconseguir-ho es necessita desbloquejar una sèrie de temes. Després, hi ha l'impost als operadors, que està molt bé, i inclús caldria buscar altres mesures.

- ***Per acabar: en el seu moment es van plantejar taxes sobre les entrades, “el cèntim audiovisual”. Es pot tornar a recuperar la idea?***

Això era problemàtic, s'hauria d'acabar d'estudiar. El problema va ser que es va plantejar justament en el moment que va pujar l'IVA. Als exhibidors ja se'ls plantejava el problema de “si pujo l'entrada i li carrego l'IVA al públic o m'ho retallo de la meva part”.

En el model francès aquesta és una de les fonts de finançament fonamentals, i a més té aquella virtut pedagògica de pensar que cada vegada que mires cinema americà en una sala o llogada en vídeo estàs ajudant el cinema europeu. Aquesta és de les línies fàcilment vendibles. O també una taxa en el doblatge, perquè hi ha una cosa que no entenc: tu portes una pel·lícula als Estats Units i no te la doblen, però ells tot el què porten ho doblen. S'haurien de prendre algunes mesures. El què passa és que de vegades o fa por, o deu seu difícil enfrontar-se amb segons qui.